

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 554

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.510. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv (disciplina sportivă rugby)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București	2–3
4.511. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializările „instructor sportiv (disciplina sportivă fotbal)” și „instructor sportiv (disciplina sportivă handbal)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni	3–4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 12 din 28 aprilie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	5–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv (disciplina sportivă rugby)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.584/2010*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 24.08.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat evaluată în perioada 28—29 noiembrie 2017,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal” (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare), respectiv nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv (disciplina sportivă rugby)”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița”, cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 363, sectorul 1, începând cu anul școlar 2020—2021, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv (disciplina sportivă rugby)”, autorizată, se preia la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv (disciplina sportivă rugby)”, acreditată în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București este obligată să respecte prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv integrat, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.568/2011, să dețină certificatul de identitate sportivă și să fie înscrisă în Registrul sportiv, în condițiile acordării finanțării de bază pentru profilul „sportiv”.

(2) Inspectoratul Școlar al Municipiului București verifică îndeplinirea obligațiilor menționate la alin. (1).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Cristina Monica Anisie

București, 11 iunie 2020.
Nr. 4.510.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.584/2010 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița”	31/27.11.2017		Calea Griviței nr. 363, sectorul 1, tel.: 021/2200770, colegiul_tehnic_grivita@yahoo.com	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sportiv (filieră vocațională)		Instructor sportiv (disciplină sportivă — rugby)	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 42 de formațiuni de studiu, în 2 schimburi (maximum 21 de formațiuni de studiu/schimb)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

O R D I N

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializările „instructor sportiv (disciplina sportivă fotbal)” și „instructor sportiv (disciplina sportivă handbal)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.216/2013*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada februarie — iunie 2013, începând cu anul școlar 2013 — 2014,

având în vedere prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.567/2014**) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 2 iunie — 1 august 2014, începând cu anul școlar 2014—2015,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 3 din 6.05.2020 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 14 noiembrie 2019 — 6 martie 2020,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.216/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.567/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal” (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare), respectiv nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializările „instructor sportiv (disciplina sportivă fotbal)” și „instructor sportiv (disciplina sportivă handbal)”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini, cu sediul în orașul Mioveni, Strada Uzinei nr. 1—3, județul Argeș, începând cu anul școlar 2020—2021, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializările „instructor sportiv (disciplina sportivă fotbal)” și „instructor sportiv (disciplina sportivă handbal)”, autorizate, se preia la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializările „instructor sportiv (disciplina sportivă fotbal)” și „instructor sportiv (disciplina sportivă handbal)”, acreditate în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum

5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni este obligată să respecte prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv integrat, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.568/2011, să dețină certificatul de identitate sportivă și să fie înscrisă în Registrul sportiv, în condițiile acordării finanțării de bază pentru profilul „sportiv”.

(2) Inspectoratul Școlar Județean Argeș verifică îndeplinirea obligațiilor menționate la alin. (1).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Argeș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ de stat Liceul Tehnologic Construcții de Mașini din orașul Mioveni, Inspectoratul Școlar Județean Argeș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 11 iunie 2020.
Nr. 4.511.

ANEXĂ

Județul Argeș

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic Construcții de Mașini	33/20.11.2019		Orașul Mioveni, Str. Uzinei nr. 1—3, tel.: 0248/263 340, gcolibasi@yahoo.com	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sportiv (filieră vocațională)		Instructor sportiv (disciplină sportivă — fotbal) Instructor sportiv (disciplină sportivă — handbal)	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 46 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 23 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 23 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 28 aprilie 2020

Dosar nr. 350/1/2020

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Ana Hermina Iancu — judecător la Secția penală

Dan Andrei Enescu — judecător la Secția penală

Ștefan Pistol — judecător la Secția penală

Alexandra Iuliana Rus — judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală

Elena Barbu — judecător la Secția penală

Eleni Cristina Marcu — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Pe rol se află soluționarea sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.934/220/2019, prin care se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 36 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

Conform art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, la ședința de judecată participă doamna Victoria Baci, magistrat-asistent în cadrul Secției penale.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală, domnul judecător Dan Andrei Enescu, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de domnul procuror Teodor Manea — procuror-șef al Biroului de recursuri penale în interesul legii, Secția judiciară.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 350/1/2020 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

De asemenea, menționează că la dosar au transmis puncte de vedere curțile de apel Alba Iulia, Bacău, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Târgu Mureș și Timișoara și instanțele arondate acestora, Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Centrul de Cercetări în Științe Penale din cadrul Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În continuare, se învederează că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost înaintat părților la data de 6 aprilie 2020, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

S-a mai arătat că ulterior întocmirii raportului și comunicării acestuia către părți, la dosar, au trimis puncte de vedere Curtea de Apel Suceava, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași — Facultatea de Drept, Universitatea Titu Maiorescu din București — Departamentul de drept public.

La data de 10 martie 2020, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 319/C/522/III-5/2020 prin care s-a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind depuse și concluzii scrise.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt cereri sau excepții de formulat, a solicitat domnului procuror să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 350/1/2020.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea este admisibilă în raport cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât de rezolvarea problemei de drept depinde soluționarea pe fond a apelului din cauză.

Pe fondul chestiunii de drept, domnul procuror a solicitat să se stabilească faptul că în interpretarea dispozițiilor art. 269—270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură, care trebuie efectuat într-un anumit termen, este depus prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă a fost înregistrat ulterior la organul judiciar.

În acest sens a arătat că cele două noțiuni de *transmitere*, respectiv *înregistrare* nu se suprapun, respectiv că momentul transmiterii actului de procedură este diferit de cel al înregistrării și niciun text legal procesual penal nu face referire *la data înregistrării*. De altfel, momentul înregistrării este ulterior și nu produce niciun fel de consecințe juridice.

Totodată, a menționat că dispozițiile art. 270 din Codul de procedură penală se referă la alte ipoteze, respectiv atunci când un act de procedură este transmis prin intermediari (administrația locului de deținere, unitatea militară, oficiul poștal), iar nu direct instanței, prin e-mail sau fax.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării:

Prin Încheierea de ședință din data de 3 februarie 2020 pronunțată în Dosarul nr. 1.934/220/2019, **Curtea de Apel**

Timișoara — Secția penală a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.”

II. Expunerea succintă a cauzei:

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a fost sesizată cu apelul declarat de inculpatul ... împotriva Sentinței penale nr. 687 din 5.11.2019 pronunțată în Dosarul nr. 1.934/220/2019 de Judecătoria Deta.

Prin sentința penală mai sus-menționată, în baza art. 396 alin. (1), (2) și (10) din Codul de procedură penală a fost condamnat inculpatul... la o pedeapsă de 1 (unu) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de „conducerea unui vehicul sub influența alcoolului”, prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, iar în baza art. 91 din Codul penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 1 (unu) an pe un termen de supraveghere de 2 (doi) ani, urmând ca pe durata termenului de supraveghere inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciul de Probațiune Timiș, la datele fixate de acesta; să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; să comunice schimbarea locului de muncă; să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență. În baza art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură penală, pe durata termenului de supraveghere, s-au impus inculpatului următoarele obligații: să frecventeze programul de reintegrare socială Drink&Drive derulat de către serviciul de probațiune; să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile la Primăria Deta sau la o instituție din cadrul Inspectoratului Școlar Timiș, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

În baza art. 404 alin. (3) din Codul de procedură penală și s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

Minuta Sentinței penale nr. 687 din 5.11.2019 a fost comunicată inculpatului, personal, conform înscrisului de la fila 20 din dosarul de fond, la data de 7.11.2019, termenul de apel începând să curgă față de acesta în condițiile art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală, de la data comunicării minutei. În condițiile art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală, termenul de apel s-a împlinit față de inculpat la data de 18.11.2019, când a fost o zi lucrătoare.

Împotriva Sentinței penale nr. 687 din 5.11.2019, pronunțată de Judecătoria Deta, a declarat apel (fila 4 din dosarul de apel) inculpatul..., apelul fiind trimis pe e-mail la data de 18.11.2019, ora 15.11, și înregistrat la Judecătoria Deta, la data de 19.11.2019, dosarul fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 16.12.2019, sub același număr de dosar.

Expunerea chestiunii de drept:

În raport cu împrejurarea că inculpatul a formulat cerere de apel pe care a trimis-o pe e-mail în ultima zi de apel și observând că această cerere de apel a fost înregistrată la instanță în ziua ulterioară expirării termenului legal de apel, în

cauză, din oficiu, s-a pus în discuție excepția tardivității apelului declarat de inculpat în raport cu următoarele prevederi din Codul de procedură penală:

Art. 268 cu denumirea marginală „Consecințele nerespectării termenului”

„(1) Când pentru exercitarea unui drept procesual legea prevede un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen.

(2) Când o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un anumit termen, expirarea acestuia atrage de drept încetarea efectului măsurii.

(3) Pentru celelalte termene procedurale se aplică, în caz de nerespectare, dispozițiile privitoare la nulități.”

Art. 269 cu denumirea marginală „Calculul termenelor procedurale”

„(1) La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna sau anul prevăzut în actul care a provocat curgerea termenului, în afară de cazul când legea dispune altfel.

(2) La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se socotește ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

(3) Termenele socotite pe luni sau pe ani expiră, după caz, la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni ori la sfârșitul zilei și lunii corespunzătoare din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună care nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(4) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.”

Art. 270 cu denumirea marginală „Acte considerate ca făcute în termen”

„(1) Actul depus înăuntrul termenului prevăzut de lege la administrația locului de deținere ori la unitatea militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată este considerat ca făcut în termen. Înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului.

(2) Dacă un act care trebuia făcut într-un anumit termen a fost comunicat sau transmis, din necunoaștere ori dintr-o greșeală vădită a expeditorului, înainte de expirarea termenului, unui organ judiciar care nu are competență, se consideră că a fost depus în termen, chiar dacă actul ajunge la organul judiciar competent după expirarea termenului fixat.

(3) Cu excepția căilor de atac, actul efectuat de procuror este considerat ca făcut în termen dacă data la care a fost trecut în registrul de ieșire al parchetului este înăuntrul termenului cerut de lege pentru efectuarea actului.”

Art. 410 cu denumirea marginală „Termenul de declarare a apelului”

„(1) Pentru procuror, persoana vătămată și părți, termenul de apel este de 10 zile, dacă legea nu dispune altfel, și curge de la comunicarea copieii minutei. (...)”

Art. 413 cu denumirea marginală „Instanța la care se depune apelul”

„(1) Cererea de apel întocmită în condițiile prevăzute la art. 412 se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă.

(2) Persoana care se află în stare de deținere poate depune cererea de apel și la administrația locului de deținere.

(3) Cererea de apel înregistrată sau atestată în condițiile alin. (2) ori procesul-verbal întocmit de administrația locului de deținere se înaintează de îndată instanței a cărei hotărâre este atacată.”

Art. 421 cu denumirea marginală „Soluțiile la judecata în apel”

„*Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții:*

1. respinge apelul, menținând hotărârea atacată:

a) dacă apelul este tardiv sau inadmisibil;

b) dacă apelul este nefondat; (...)”

Punctul de vedere al reprezentantului Ministerului Public

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept pusă în discuție este admisibilă. Pe fondul chestiunii de drept, a arătat că se ține cont de data transmiterii actului procedural/căii de atac, iar nu de data înregistrării cererii la instanță. Astfel, apelul inculpatului a fost trimis în termenul de apel, relevanță prezentând intenția părții de a declara cale de atac.

Punctul de vedere al apărării

Apărătorul ales al apelantului inculpat... a apreciat că este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în ceea ce privește expedierea actului procedural ce cuprinde cererea de apel pe e-mail acesta a apreciat că această modalitate de expediere are drept consecință juridică considerarea ca fiind în termen apelul declarat, respectiv nu tardiv; chiar dacă actul procedural ce consemnează cererea de apel a fost înregistrat la instanță după expirarea termenului legal de declarare a apelului.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Cu privire la admisibilitatea sesizării, Curtea de Apel Timișoara a constatat admisibilă sesizarea, potrivit art. 475 din Codul de procedură penală, având în vedere următoarele:

În raport cu textul legal mai sus enunțat, s-a constatat că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor cerințe:

a) să fie formulată în legătură cu o judecată aflată în curs;

b) judecata aflată în curs să fie pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel ori al unui tribunal, iar acestea să fie investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

c) lămurirea chestiunii de drept să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei în care a fost ridicată;

d) asupra ei să nu fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

Analizând în concret îndeplinirea cerințelor legale de la art. 475 din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Timișoara a constatat că este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art. 408 și următoarele din Codul de procedură penală, respectiv cu judecata apelului declarat de inculpat împotriva Sentinței penale nr. 687 din 5.11.2019 pronunțate în Dosarul nr. 1.934/220/2019 al Judecătoriei Deta.

Chestiunea de drept pusă în discuție din oficiu de către instanță are caracter de noutate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

De asemenea, s-a apreciat că problema de drept invocată din oficiu reprezintă o chestiune de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, deși reprezintă o problemă de drept procesual penal, deoarece, față de obiectul cauzei, de interpretarea art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală depinde soluționarea pe fond a cauzei, în contextul în care soluția adoptată cu privire la excepția tardivității depunerii actului de procedură prin fax sau e-mail va influența soluționarea pe fond a cauzei, respectiv rezolvarea raportului de drept dedus judecării.

Asupra chestiunii de drept sesizate membrii completului de judecată au exprimat opinii diferite.

Astfel, **într-o primă opinie** s-au arătat următoarele:

Regula de calcul al termenelor calculate pe zile este stabilită de art. 269 din Codul de procedură penală, ce prevede că se pornește de la ziua prevăzută în actul care a provocat curgerea termenului, în afară de cazul când legea dispune altfel; nu se socotește ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește; când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

Participanților la procesul penal interesați, care nu depun direct la organul judiciar actul de procedură ce trebuie depus sub sancțiunea decăderii într-un anumit termen, art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală le-a oferit posibilitatea să îl depună la administrația locului de deținere ori la unitatea militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată, fiind considerat ca făcut în termen; în acest caz înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului.

Prin instituția termenului, astfel cum este reglementată în art. 268—271 din Codul de procedură penală, legea asigură îndeplinirea actelor procedurale în intervalele de timp impuse de succesiunea firească a etapelor procesuale menite să garanteze îndeplinirea actului de justiție.

De aceea, termenele procedurale prevăzute de lege sunt stabilite în vederea garantării ritmului optim de desfășurare a activităților, menite să contribuie la realizarea scopului procesului penal, fără să împiedice aflarea adevărului sau să lezeze în vreun fel drepturile și interesele legitime ale părților.

Spre deosebire de termenele substanțiale, care asigură ocrotirea drepturilor și intereselor legitime în caz de restrângere a acestora, termenele procedurale impun efectuarea în ritm rezonabil a tuturor operațiunilor specifice fiecărei faze procesuale. Prin natura lor și prin efectele pe care le produc, termenele procedurale pot fi peremptorii sau imperative, dilatorii sau prohibitive și orânduitorii sau de recomandare.

Dintre aceste termene, cel peremptoriu este acela înăuntrul căruia un anumit act trebuie îndeplinit în mod imperativ, depășirea lui atrăgând nulitatea actului respectiv.

Spre deosebire de alte comunicări, trimiteri de documente, cereri etc., pentru declararea unei căi de atac legiuitorul a prevăzut condiții speciale, care reflectă o concepție extrem de riguroasă, dispozițiile respective vizând exercitarea căilor de atac, deopotrivă, atât de Ministerul Public, cât și de către părțile cauzei respective.

Această concepție riguroasă este reflectată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO, Secția II, Decizia *De Virgiliis versus Italia*, 20 aprilie 1999, nr. 39.211/98) în care se arată, în sinteză, că reglementările relative la forma actelor procesuale sunt necesare asigurării unei bune administrări a justiției. Curtea Europeană a considerat că reglementările relative la forma actelor procesuale sunt necesare asigurării unei bune administrări a justiției, iar reclamantul trebuia să se aștepte ca aceste reguli să îi fie aplicate. Este adevărat că astfel de reglementări nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de recurs disponibilă, însă, ținând cont de specificitatea rolului instanței de casație, Curtea Europeană a considerat că se poate admite ca o astfel de instanță să impună reguli ce țin de un formalism mai ridicat.

Sub aspectul comunicării actelor procedurale de către organele judiciare, legiuitorul în materie penală, prin dispozițiile art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală, a prevăzut că „Citarea se poate realiza și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică, cu acordul

persoanei citate”. O dispoziție similară nu se regăsește însă în conținutul art. 268—art. 271 din Codul de procedură penală, în sensul că un act de procedură care trebuie efectuat într-un anumit termen este suficient a fi comunicat prin e-mail sau prin alt mijloc tehnic/electronic pentru a fi considerat efectuat în termen.

Ca urmare, se poate aprecia că legiuitorul în materie penală a lipsit de efecte juridice, în aplicarea art. 270 din Codul de procedură penală, depunerea unui act de procedură prin fax sau e-mail, sub aspectul considerării depunerii în termen a actului procedural, dar a acceptat că actele procedurale care nu sunt supuse unui termen pentru îndeplinirea lor valabilă se pot expedia de organele judiciare în mod legal și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică.

Sintetizând cele de mai sus, cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu pot cădea sub incidența dispozițiilor prevăzute de art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală, având în vedere că acesta, în mod expres, prevede că numai înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului; or, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică nu există o prevedere similară.

Așadar, în situația supusă analizei, ceea ce produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanță, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar nu data trimiterii actului prin poșta electronică sau prin fax.

În sensul raționamentelor de mai sus este și Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care în paragrafele 104 și 106 arată următoarele:

„104. Cu alte cuvinte, fiind o derogare de la regula înscrisă în art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, numai actul de procedură depus prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, cu condiția de a fi depus până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege este prezumat de lege ca socotit a fi făcut în termen, nu și cazul comunicării prin fax sau e-mail, care, nefiind în mod expres menționat în cuprinsul art. 183, nu poate fi extins pe cale de interpretare.

106. Așadar, în situațiile supuse analizei, ceea ce produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanță, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar nu data trimiterii actului prin poșta electronică sau prin fax, chiar și după închiderea activității instanței.”

În cea de-a doua opinie s-a reținut că depunerea cererii de apel, prin e-mail, înăuntrul termenului de declarare a apelului reglementat de art. 410 din Codul de procedură penală, chiar dacă cererea este înregistrată la instanța de judecată după expirarea termenului, nu poate atrage sancțiunea decăderii, apelul urmând să fie considerat ca fiind făcut în termen.

Atât timp cât normele procesual penale acceptă depunerea actelor procedurale prin fax sau poștă electronică, în conformitate cu prevederile art. 264 din Codul de procedură penală raportat la art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală, întârzierea în înregistrarea cererii de apel nu poate fi imputată părții. În condițiile în care cererea de apel a fost introdusă, în ultima zi a termenului de declarare a apelului, în acest sens existând o dovadă scrisă, prin poștă electronică, faptul că cererea a fost înregistrată ulterior, după expirarea termenului de apel, nu poate atrage sancțiunea decăderii, reglementată de art. 268 din Codul de procedură penală,

întrucât nu poate fi reținută nicio culpă a părții apelante în ceea ce privește exercitarea drepturilor procesuale, motiv pentru care calea de atac urmează a fi apreciată ca fiind declarată în termen.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate:

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție **curțile de apel Alba Iulia, Bacău, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara** care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

S-au conturat următoarele opinii cu privire la problema de drept sesizată:

Într-o primă opinie (majoritară), s-a apreciat că dacă un act de procedură, care trebuie făcut într-un anumit termen, este trimis prin e-mail sau fax în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.

În acest sens, au opinat secțiile penale ale curților de apel Alba Iulia, Bacău, Pitești, Oradea, Galați și Suceava, o parte a judecătorilor Curții de Apel București — Secția a II-a penală, ale tribunalelor Bihor, Vrancea, Brăila, Constanța, Bistrița-Năsăud, Cluj, București, Călărași, Teleorman, Sibiu, Neamț, Bacău, Iași, Vaslui, Dolj, Caraș-Severin și Timiș, ale judecătoriilor Călărași, Oltenița, Oradea, Medgidia, Babadag, Măcin, Huedin, Sighetu Marmației, Șimleu Silvaniei, Lehliu-Gară, Zimnicea, Onești, Huși, Vaslui, Caracal, Vălenii de Munte și Oravița.

În susținerea acestei opinii s-au invocat următoarele argumente:

Normele procesual penale acceptă depunerea actelor procedurale prin fax sau poștă electronică, în conformitate cu prevederile art. 264 raportat la art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală, iar dispozițiile art. 270 din Codul de procedură penală conțin o enumerare exemplificativă, iar nu limitativă a cazurilor în care actul se consideră făcut în termen. Mai mult, aceste dispoziții vizează situația în care actul este transmis unei alte autorități (*penitenciar, poștă, unitate militară*), în timp ce în cazul e-mailului sau faxului, acesta este trimis direct instanței.

Deopotrivă s-a apreciat că, atât timp cât un act de procedură, în speță cererea de apel, a fost trimis în interiorul termenului de declarare a căii de atac prin intermediul poștei electronice, înregistrarea ulterioară la instanță, după expirarea termenului, nu poate fi imputată părții, fiind un element independent de voința acesteia, și nu poate atrage sancțiunea decăderii, având în vedere că dovada datei trimiterii actului este reprezentată de data și ora recepționării lucrării, astfel cum aceasta este menționată de aparatul fax sau în cuprinsul cutiei de poștă electronică, informații ce pot fi verificate de organul judiciar.

Într-o a doua opinie, s-a considerat că, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis, prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen doar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar înainte de expirarea termenului.

În acest sens au opinat curțile de apel București — Secția I penală, Iași, Târgu Mureș și Timișoara, o parte a judecătorilor de la Curtea de Apel Galați, tribunalele Ilfov, Gorj, Prahova și Arad și judecătoriile Bistrița, Baia Mare, Buftea, Bolintin-Vale, Alexandria, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele, Videle, Iași, Pașcani și Caransebeș.

În argumentarea acestei opinii s-au arătat următoarele:

Cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu pot cădea sub incidența dispozițiilor prevăzute de art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală, având în vedere că acestea, în

mod expres, prevăd că numai înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului; or, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară și nu poate opera, în acest caz, o extindere pe cale de interpretare.

Ceea ce produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanță, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar nu data trimiterii actului prin poștă electronică sau prin fax. Trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică este asimilată depunerii personale la instanță, și nu trimiterii efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat sau prin alt serviciu specializat de comunicare.

De asemenea, în susținerea acestor argumente au fost invocate Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, și Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (privind dezlegarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017.

S-a apreciat că distincțiile cuprinse în considerentele deciziilor anterior menționate, deși se referă la dispozițiile cuprinse în Codul de procedură civilă, sunt aplicabile și în materie penală, față de conținutul similar al dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală.

Într-o a treia opinie, s-a menționat că, dacă un act de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail sau fax în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, acesta este socotit a fi făcut în termen numai dacă ora primirii documentului în căsuța poștală electronică sau în unitatea de fax se situează în interiorul programului de lucru al instanței, stabilit conform prevederilor art. 88 alin. (7) și art. 89 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești din 17 decembrie 2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015.

Această opinie a fost exprimată de Tribunalul Ialomița și instanțele arondate acestuia, Judecătoria Cornetu, Judecătoria Reșița și de o parte a judecătorilor din cadrul Tribunalului Cluj.

V. Jurisprudența națională în materie:

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: **Curtea de Apel București** — **Secția a II-a penală** (Încheierea F/DL din 4 aprilie 2018, Decizia penală nr. 1.511/A din 27 octombrie 2017), **Tribunalul Prahova** (Încheierea nr. 380 din 11 octombrie 2017), **Judecătoria Pașcani** (Încheierea nr. 343 din 5 decembrie 2019), **Judecătoria Târgu Bujor** (Încheierea nr. 29 din 30 august 2018).

Hotărârile au fost pronunțate în conformitate cu a doua opinie exprimată în cadrul punctelor de vedere transmise de curțile de apel și de instanțele de judecată arondate, menționate anterior la pct. IV, respectiv că dispozițiile art. 270 din Codul de procedură penală sunt de strictă interpretare, iar data certă a actelor procedurale, respectiv a cererilor prin care se declară o cale de atac, transmise la instanță prin e-mail sau fax, este data înregistrării actelor la instanță.

VI. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

VI. 1. Din categoria *deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare*, cu relevanță în cauză nu au fost identificate hotărâri.

VI. 2. În ceea ce privește deciziile de speță, documentarea prealabilă a permis identificarea următoarelor hotărâri judecătorești pronunțate de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (disponibile la adresa <http://www.scj.ro>):

— Decizia nr. 570 din 15 februarie 2011, prin care s-a reținut că „în cazul în care partea formulează cererea de recurs prin e-mail, respectarea condiției privind exercitarea în termen a căii de atac se stabilește în raport cu data înregistrării cererii de recurs la registratura instanței, iar nu în raport cu data presupusei emiteri a mesajului în formă electronică”;

— Decizia nr. 3.396 din 23 octombrie 2012 în cuprinsul căreia s-a reținut că potrivit art. 187 din Codul de procedură penală anterior (*dispoziții preluate de art. 270 din Codul de procedură penală*), este considerat ca făcut în termen actul depus înăuntrul termenului prevăzut de lege la administrația locului de deținere ori la unitatea militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată. Înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului.

Înalta Curte a considerat că dispozițiile art. 187 alin. (1) din Codul de procedură penală anterior sunt de strictă interpretare, dată fiind natura juridică a termenului de apel, respectiv aceea de termen procedural peremptoriu, a cărui nerespectare atrage decăderea din dreptul la calea de atac și respingerea ei ca tardivă.

— Decizia nr. 222/A din 16 iunie 2017 și Decizia nr. 311/A din 15 septembrie 2017, în cuprinsul cărora Înalta Curte — Secția penală, analizând tardivitatea căii de atac, s-a raportat la momentul trimiterii cererii prin e-mail, neatribuind nicio semnificație momentului înregistrării cererii la instanță pentru calculul termenului procedural.

VII. Opinia specialiștilor consultați:

În condițiile art. 476 alin. (10) cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-au solicitat puncte de vedere specialiștilor cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Facultatea de drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca a opinat în sensul că, raportat la dispozițiile art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, actul de procedură trimis prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, indiferent de ora trimiterii, chiar dacă înregistrarea lui se realizează peste termenul prevăzut de lege.

În susținerea acestei opinii s-a arătat că dispozițiile art. 270 din Codul de procedură penală conțin un set de norme complinoare care reglementează unele situații concrete în care actele de procedură sunt considerate ca făcute în termen, chiar dacă sunt înregistrate formal la organul judiciar competent peste termenul prevăzut de lege. În mod cert, sunt avute în vedere termenele procedurale peremptorii sau imperative, a căror nesocotire atrage sancțiunea decăderii, termene care nu pot fi prorogate sau reînnoite, dacă legea nu prevede altfel.

Pe cât este de evident faptul că art. 270 din Codul de procedură penală nu reglementează situația actelor trimise prin e-mail sau fax, pe atât de reală este și împrejurarea că actele trimise prin astfel de mijloace produc efecte juridice, la fel ca actele înregistrate în urma depunerii lor în mod direct la registratura organului judiciar competent, în termenul impus de lege.

În continuare, s-a subliniat că verbele „a depune” și „a înregistra” nu se află în relație de sinonimie. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, *a depune un act* (sau o cerere, un memoriu etc.) înseamnă a înainta, a preda forului competent un act (sau o cerere, un memoriu etc.), în timp ce *a înregistra* înseamnă a înscrie (un act, o cerere etc.) într-un registru.

Astfel, în procesul penal, *depunerea unui act* se realizează de către subiectul procesual interesat, în exercitarea dreptului prevăzut de lege, fie direct, fie prin trimiterea efectuată prin intermediul altor mijloace agreate, în timp ce *înregistrarea* se face de organul la care se depune actul.

Distincția dintre cele două noțiuni este esențială în situația în care actul este *depus* în termenul stabilit de lege, însă este *înregistrat* peste termenul prevăzut *ad quem*. Examinarea tardivității unei cereri sau a unui alt act se realizează prin prisma momentului *depunerii*, iar nu prin prisma momentului *înregistrării*. În același sens sunt numeroase dispoziții ale Codului de procedură penală. Cu titlu de exemplu:

— *Calea de atac a apelului*: art. 410 din Codul de procedură penală are denumirea marginală „Termenul de *declarare* a apelului”; art. 412 din Codul de procedură penală prevede: „apelul se *declară* prin cerere scrisă (...);

— *Contestația*: dispozițiile art. 411 alin. (1) se aplică în mod corespunzător [art. 425¹ alin. (2) din Codul de procedură penală]; „Contestația se *depune* la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă (...)” [art. 425¹ alin. (3) din Codul de procedură penală]; în același sens sunt dispozițiile art. 204 alin. (1), art. 205 alin. (1) și art. 206 alin. (1) din Codul de procedură penală: se înaintează „în termen de 48 de ore *de la înregistrare*” [art. 204 alin. (1), art. 205 alin. (1) și art. 206 alin. (1) din Codul de procedură penală] și „se soluționează în termen de 5 zile *de la înregistrare*” [art. 204 alin. (4), art. 205 alin. (4) și art. 206 alin. (5) din Codul de procedură penală];

— *Strămutarea*: „cererea se *depune* la instanța de unde se solicită strămutarea (...)” [art. 72 alin. (2) din Codul de procedură penală], în timp ce „soluționarea cererii de strămutare se face în ședință publică, cu participarea procurorului, în cel mult 30 de zile de la data *înregistrării cererii*” [art. 73 alin. (1) din Codul de procedură penală].

Din conținutul acestor dispoziții legale se poate observa că termenele procedurale peremptorii, a căror nesocotire atrage sancțiunea decăderii, se calculează în raport cu data *depunerii*, în timp ce data *înregistrării* prezintă relevanță doar în ceea ce privește verificarea termenelor de recomandare, stabilite pentru organele judiciare, a căror încălcare nu poate atrage vreuna dintre sancțiunile procesuale prevăzute de lege.

În condițiile în care actualul Cod de procedură penală nu prevede nicio situație în care termenele procedurale peremptorii se calculează de la data înregistrării actului, se impune a se constata că nici în situația în care actul este *depus* sau trimis în termenul prevăzut de lege prin e-mail sau fax nu se poate susține că operează tardivitatea, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă înregistrarea se realizează ulterior.

S-a mai observat că sesizarea vizează doar termenele procedurale pe zile, iar nu și termenele procedurale peremptorii pe ore, cu toate că cele două categorii de termene se calculează după aceleași reguli, pe unități libere de timp, potrivit art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Pot fi imaginate și situații în care actele condiționate de anumite termene procedurale pe ore ar putea fi depuse după terminarea programului la registratura organului judiciar competent. De pildă, potrivit art. 367 alin. (4) din Codul de procedură penală: *Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu contestație la instanța ierarhic superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror, părțile și persoana vătămată prezente, și de la comunicare, pentru părțile sau persoana vătămată care lipsesc. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.* Dacă, în funcție de ora

pronunțării sau comunicării, termenul de 24 de ore expiră după terminarea programului, nu s-ar putea susține că depunerea contestației după închiderea registraturii instanței ar atrage tardivitatea căii de atac. Dacă s-ar aprecia în sens contrar ar însemna să fie acceptată o interpretare în mod vădit nelegală. Față de prevederile art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală, concluzia este aceeași și în cazul termenelor calculate pe zile.

De lege lata prescurtarea termenelor legale imperative pe ore și pe zile nu este permisă. Pe calea sesizării în vederea dezlegării unor chestiuni de drept în materie penală nu se poate tinde la abrevierea unor termene legale peremptorii. Computarea celor două categorii de termene se poate realiza doar prin lege.

Nu în ultimul rând, s-a apreciat că argumentele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu sunt aplicabile, *de lege lata*, în materia penală. În Codul de procedură penală nu se regăsește o dispoziție similară celei cuprinse în art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care are următorul conținut: „*Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile*”. De altfel, în urma pronunțării acestei decizii, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, au fost aduse o serie de modificări prevederilor cuprinse în art. 183 din Codul de procedură civilă. Nu s-ar putea susține nici faptul că legea de procedură civilă are aplicabilitate generală prin prisma problemei analizate, în condițiile în care toate prevederile cuprinse în Codul de procedură penală, amintite mai sus, sunt contrare unei astfel de opinii, regimul juridic al termenelor procedurale în materia penală fiind adaptat particularităților procesului penal.

Centrul de Cercetări în Științe Penale din cadrul Facultății de drept a Universității de Vest din Timișoara a opinat pe fondul chestiunii de drept în același sens, respectiv că în interpretarea dispozițiilor art. 269 și 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis, prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, acesta **este socotit a fi făcut în termen**, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.

În argumentarea acestei opinii s-a arătat, în esență, că Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016 a Curții Constituționale și Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu își găsesc aplicarea în materie procesual penală, având în vedere, în primul rând, reglementarea legală, dar și specificul materiei.

Astfel, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 264 și art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală, care acceptă și depunerea actelor procedurale prin fax sau poștă electronică.

În primul rând, s-a apreciat că legiuitorul nu a inclus modalitatea de transmitere a actelor procedurale prin fax sau e-mail și în art. 270 din Codul de procedură penală (acte considerate ca făcute în termen) întrucât nu era necesar, atâta vreme cât transmiterea unui act printr-un mijloc electronic poartă de fiecare dată o „urmă” a momentului transmiterii, nefiind nevoie de stabilirea unei ficțiuni juridice.

În acest sens, specialiștii consultați din cadrul Facultății de drept a Universității de Vest din Timișoara au împărtășit cea de-a doua opinie exprimată de către instanța de trimitere, în cuprinsul căreia se menționează că întârzierea în înregistrarea

cererii de apel nu poate fi imputată părții. În condițiile în care cererea de apel a fost introdusă în ultima zi a termenului de declarare a apelului, în acest sens existând o dovadă scrisă, prin poșta electronică, faptul că cererea a fost înregistrată ulterior, după expirarea termenului de apel, nu poate atrage sancțiunea decăderii reglementată de art. 268 din Codul de procedură penală, întrucât nu poate fi reținută nicio culpă a părții apelante în ceea ce privește exercitarea drepturilor procesuale, motiv pentru care calea de atac urmează a fi apreciată ca fiind declarată în termen.

În al doilea rând, s-a arătat că nu trebuie pierdut din vedere și specificul dreptului procesual penal, termenele de declarare a căilor de atac fiind relativ scurte, respectarea ori nerespectarea acestora implicând repercusiuni care vizează drepturi fundamentale, pe care statul, prin intermediul organelor judiciare, este dator să le ocrotească.

Or, dacă s-ar accepta că cel care formulează o cerere de apel prin intermediul mijloacelor electronice (fax sau e-mail), expediind cererea în termenul procedural legal, dar care este înregistrată ulterior la organul judiciar, nu ar respecta termenul impus de lege, ar însemna să nu se dea relevanță deplină regulii conform căreia termenul se împlineste la sfârșitul celei din urmă zile al acestuia (ora 24,00). Niciodată cel care formulează o cerere de apel nu s-ar putea „bucura” de întinderea maximă a termenului prevăzut de lege în condițiile în care acesta ar fi condiționat de ora la care se încheie activitatea de înregistrare a cererilor la organul judiciar respectiv.

Prin urmare, s-a apreciat că analiza dispozițiilor legale în această materie trebuie să aibă la bază realitatea socială prezentă, acceptând faptul că atâta vreme cât partea a respectat termenul prevăzut de lege, înțelegând să trimită prin fax sau e-mail cererea către organul judiciar, dependența de momentul înregistrării efective de către greșierul registrator apare ca desuetă. Prin regula conform căreia dacă partea a trimis prin fax sau e-mail cererea către organul judiciar în termenul prevăzut de lege, neinteresând data înregistrării efective, este respectată componenta disciplinei procesuale, existând un mijloc de control al orei și datei la care cererea a fost trimisă, deci momentul la care partea și-a manifestat intenția de a formula cererea, rămânând o urmă (electronică) incontestabilă a acestei manifestări de voință.

S-a mai subliniat că nu trebuie neglijată nici componenta previzibilității normei de drept procesual penal, nici cea a aplicării concrete a acesteia de către organele judiciare, raportat și la exigențele Curții Europene a Drepturilor Omului în materie.

Sub aspectul previzibilității normei, o persoană care formulează o cerere către un organ judiciar determinat trebuie să aibă o reprezentare clară a momentului de la care se presupune că manifestarea de voință a produs efecte juridice, momentul înregistrării ulterioare fiind unul nedeterminat și neprevizibil.

În final s-a mai arătat că atât timp cât legiuitorul a reglementat expres posibilitatea recurgerii de către o persoană la formularea de cereri prin intermediul canalelor electronice, ținând cont de realitățile prezente, organele judiciare trebuie să accepte posibilitatea ca cei care se adresează lor să beneficieze de termenul procedural întreg, cu atât mai mult cu cât acesta vizează o cale de atac într-un proces penal.

Universitatea „Titu Maiorescu” din București — Departamentul de drept public a depus un punct de vedere potrivit căruia în ipoteza transmiterii actului prin scrisoare (serviciu poștal), fax sau e-mail, acesta va fi considerat ca fiind depus în termenul prevăzut de lege și își va produce efectele dacă data înregistrării la organul judiciar este înăuntrul termenului.

S-a arătat că în speță expedierea apelului prin e-mail s-a realizat în ultima zi de declarare a apelului, iar înregistrarea acestuia la instanță s-a făcut după expirarea termenului de apel.

S-a apreciat de către specialiștii consultanți din cadrul Facultății de drept a Universității „Titu Maiorescu” din București că dispozițiile art. 270 alin. (1) sunt fără echivoc, fiind restrictive, în sensul în care obligă să se realizeze comunicarea prin depunere la oficiul poștal a unei scrisori recomandate, în ipoteza în care nu se depune apelul direct la instanță. Totodată, conform art. 412 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, cererea de apel trebuie să fie semnată de persoana care declară apelul, ceea ce presupune o semnătură în original.

Pentru comunicarea prin fax sau e-mail, singura semnătură care ar respecta rigorile art. 412 din Codul de procedură penală ar fi semnătura electronică, în ipoteza în care apelantul deține o astfel de semnătură și o folosește pentru a semna cererea de declarare a apelului.

Altfel, o simplă scanare a unei cereri de apel, trimisă prin e-mail și fax, se poate considera ca fiind făcută în termen doar în ipoteza în care și originalul este depus la oficiul poștal prin scrisoare recomandată tot în interiorul termenului de apel.

Pentru situațiile speciale în care întârzierea depunerii apelului este determinată de o cauză temeinică de împiedicare există dispozițiile art. 411 din Codul de procedură penală, care prevăd instituția repunerii în termen. Lăsând la o parte această ipoteză, apelantul nu are niciun motiv justificat să nu depună cererea de declarare a apelului și în original, prin scrisoare recomandată, ori chiar prin depunere la registratura instanței în interiorul termenului de apel.

Propriul dezinteres al apelantului în valorificarea rațională a timpului necesar depunerii apelului nu poate conduce la o modificare a dispozițiilor legale, în sensul de a-i permite să interpreteze în favoarea sa dispozițiile exprese ale art. 412 din Codul de procedură penală.

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași — Facultatea de drept a opinat pe fondul chestiunii de drept în sensul că depunerea actelor de procedură prin fax sau e-mail este recunoscută în mod expres de legiuitor în materia procedurii penale. Astfel, potrivit prevederilor art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală, citarea se poate realiza și prin intermediul poștei electronice. Prin urmare, legiuitorul a înțeles să reglementeze modalitatea prin care organele judiciare pot realiza chemarea persoanelor prin poșta electronică, cu acordul acestora, aspect reliefat mai apoi prin prevederile art. 262 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală, art. 264 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 259 alin. (13) din Codul de procedură penală.

Pentru realizarea unui just echilibru între drepturile procesuale și mijloacele procesuale recunoscute cetățenilor în scopul valorificării acestor drepturi se impune să se accepte că justițiabilii se pot adresa organelor judiciare prin intermediul poștei electronice nu doar pentru introducerea unei plângeri, ci și pentru declararea unei căi de atac.

Concluzionând cu privire la întrebarea adresată completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, majoritatea membrilor colectivului penal din cadrul Facultății de drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași a considerat că actul depus în ultima zi a termenului calculat pe zile este socotit a fi depus în termen, chiar dacă a fost înregistrat la organul judiciar după expirarea termenului, relevanță principală având momentul când documentul a fost *transmis* organului judiciar (când a fost recepționat de acesta), și nu momentul când a fost *înregistrat*.

VIII. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept supuse dezlegării este în sensul că, în interpretarea dispozițiilor

art. 257 alin. (5), ale art. 264 alin. (1) și ale art. 269 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală, actul de procedură transmis instanței *prin poșta electronică* în ultima zi a termenului care se calculează pe zile este făcut în termen, indiferent de momentul înregistrării actului de procedură la instanță.

Cu privire la admisibilitatea sesizării s-a exprimat opinia potrivit căreia condiția privind existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei este îndeplinită pentru ipoteza *actului de procedură transmis prin poșta electronică* instanței, întrucât, în cauză, actul de procedură constă într-o cerere de apel transmisă instanței prin e-mail.

Interpretarea corelată a dispozițiilor art. 257 alin. (5) și ale art. 264 alin. (1) din Codul de procedură penală conduce la concluzia că părțile și subiecții procesuali pot realiza comunicarea actelor de procedură prin poșta electronică.

Din punctul de vedere al efectelor în plan procesual penal, în absența oricărei distincții în dispozițiile Codului de procedură penală, actul de procedură transmis (comunicat) instanței prin poșta electronică este **echivalat** cu actul de procedură depus la instanță (legiuitorul nu a atribuit efecte diferite, nu a stabilit reguli diferite și nu a impus cerințe diferite pentru actul de procedură transmis instanței prin poșta electronică în raport cu actul de procedură depus la instanță).

Această echivalență are drept consecință aplicarea nediferențiată a regulilor privind calculul termenelor procedurale în cazul actului de procedură transmis instanței prin poșta electronică și în cazul actului de procedură depus la instanță, inclusiv din perspectiva momentului la care se admite că actul de procedură este realizat.

În conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală: „(1) *La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna sau anul prevăzut în actul care a provocat curgerea termenului, în afară de cazul când legea dispune altfel.*

(2) *La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se socotește ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.*

.....
(4) *Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.”*

În cazul termenelor procedurale care se calculează pe zile (de exemplu, termenul de declarare a apelului), actul de procedură (cererea de apel) depus la instanță în ultima zi a termenului este făcut în termen și, în ipoteza echivalentă a comunicării prin intermediul poștei electronice, actul de procedură (cererea de apel) transmis instanței prin poșta electronică (e-mail) în ultima zi a termenului este făcut în termen. Nicio normă procesual penală nu indică faptul că, în cazul actului de procedură transmis instanței prin poșta electronică, s-ar impune îndeplinirea unei formalități suplimentare pentru a se admite că actul de procedură este făcut în termen.

În acest sens, în cazul similar al termenelor procedurale care se calculează pe ore, este jurisprudența Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub imperiul noului Cod de procedură penală, reflectată în Decizia nr. 311/A din 15 septembrie 2017.

De asemenea, s-a susținut că dispozițiile art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală, la care se face referire în încheierea de sesizare, nu au incidență în chestiunea de drept ridicată de instanța de trimitere, având în vedere următoarele argumente:

Sub un prim aspect, actul de procedură depus la instanță și echivalentul său — actul de procedură transmis instanței prin poșta electronică — presupun o comunicare **directă și, în principiu, instantanee** cu instanța, mai exact, cu locul unde se află instanța. Chestiunea de drept ridicată de instanța de trimitere privește un astfel de act de procedură, transmis direct și instantaneu instanței.

În schimb, dispozițiile art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală nu privesc acte de procedură comunicate în mod direct instanței, ci acte de procedură depuse la alte entități (administrația locului de deținere, unitatea militară și oficiul poștal) și comunicate instanței prin mijlocirea acestora, care implică scurgerea unui interval de timp.

Sub un al doilea aspect, chestiunea de drept ridicată de instanța de trimitere privește ipoteza actului de procedură făcut, în mod efectiv, în termen (actul de procedură este transmis prin poșta electronică în termen și recepționat de instanță în termen). Or, dispozițiile art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală privesc actul de procedură „*considerat ca făcut în termen*”, chiar dacă este recepționat după expirarea termenului procedural.

Referitor la Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017, prin care s-a statuat că, *în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și 183 din Codul de procedură civilă, actul de procedură transmis prin fax sau poșta electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotit a fi depus în termen*, invocată în încheierea de sesizare, s-au făcut două precizări:

În primul rând, din interpretarea *per a contrario* a dispozitivului Deciziei nr. 34/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rezultă că actul de procedură transmis prin poșta electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, înainte de ora la care activitatea încetează la instanță, este un act depus în termen. Or, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, actul de procedură (cererea de apel) a fost transmis prin poșta electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, la ora 15,11, înainte de ora la care activitatea încetează la instanță.

În al doilea rând, ulterior pronunțării Deciziei nr. 34/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018, dispozițiile art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă au fost revizuite, după cum urmează:

(1) **Actul de procedură**, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori **trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen.**

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și **mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mailului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.**

În final, s-a precizat că în materia dreptului procesual penal este o chestiune de principiu ca normele procesual penale să fie interpretate și aplicate în favoarea părților și a subiecților procesuali, în sensul asigurării plenitudinii în exercitarea drepturilor procesuale.

De asemenea, în domeniul procedurii penale, persoana care se întemeiază pe informațiile publice furnizate de autoritatea judecătorească pentru exercitarea unui drept procesual nu ar putea fi sancționată cu decăderea din exercițiul dreptului, pentru necunoașterea unor informații juridice suplimentare.

În condițiile în care paginile de internet ale unor instanțe conțin adrese electronice, cu indicarea posibilității utilizării acestora pentru a comunica instanței acte, nu s-ar putea admite că persoana care se bazează pe informațiile publice furnizate de instanțe — informații publice cu un grad maxim de credibilitate — ar putea fi decăzută din exercițiul drepturilor procesuale, pentru necunoașterea semnificației atribuite momentului înregistrării actelor.

IX. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe fondul chestiunii de drept, este în sensul că, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, **este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.**

În susținerea acestui punct de vedere s-a arătat că dispozițiile art. 270 din Codul de procedură penală cuprind o reglementare similară celei analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017, în sensul că nici aici nu se regăsesc dispoziții de excepție în legătură cu cererile transmise prin poșta electronică sau prin intermediul faxului, așa cum se prevede relativ la actele depuse înăuntru termenului prevăzut de lege la administrația locului de deținere ori la unitatea militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată.

Din coroborarea art. 275 alin. (5) și art. 264 alin. (1) din Codul de procedură penală rezultă că părțile și subiecții procesuali pot comunica actele de procedură către instanță prin poșta electronică.

Or, în absența unor dispoziții contrare în Codul de procedură penală, efectele în plan procesual penal, în ipoteza în care actul de procedură este transmis instanței în această modalitate, prin e-mail, sunt identice cu cele care se produc în ipoteza în care actul este depus direct la instanță.

Concluzia se impune, cu atât mai mult cu cât un termen procedural pe zile expiră la sfârșitul zilei următoare celei în care se împlinește [art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală].

Prin urmare, actul de procedură, în speță cererea de apel, depus la instanță în ultima zi a termenului este socotit a fi făcut în termen, inclusiv în ipoteza în care este transmis prin poșta electronică, fără a fi nevoie de vreo formalitate suplimentară pentru a fi socotit efectuat în termen.

Referitor la art. 270 din Codul de procedură penală, intitulat „*acte considerate ca făcute în termen*”, trebuie observat că acest text privește exclusiv acte de procedură care nu sunt transmise direct instanței, respectiv sunt depuse la administrația locului de deținere, la o unitate militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată, *prin urmare nu are incidență în chestiunea de drept invocată de instanța de trimitere.*

Aceasta, deoarece premisa care stă la baza sesizării este un act de procedură — declarația de apel — transmis direct și instantaneu instanței, iar nu într-un mod mijlocit, cu consecința recepționării după expirarea termenului procedural, așa cum presupune art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Cât privește Decizia nr. 34/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Ministerul Public a apreciat-o ca fiind caducă, cu atât mai mult cu cât, ulterior, art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă a fost modificat prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018.

De altfel, este o chestiune de principiu că normele procesual penale trebuie să fie interpretate și aplicate în favoarea părților și a subiecților procesuali. Ca atare, s-a arătat că actul de procedură recepționat prin poșta electronică sau fax în ultima zi a termenului care se calculează pe zile este un act făcut în termen, indiferent de momentul înregistrării actului de procedură la instanță, în acest sens fiind și jurisprudența instanței supreme în materie.

X. Dispoziții legale incidente:

Codul de procedură penală

Art. 257. — Modul de citare

„(...)

(5) Citarea se poate realiza și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică, cu acordul persoanei citate.”

Art. 264. — Comunicarea altor acte procedurale

„(1) Comunicarea celorlalte acte de procedură se face potrivit dispozițiilor prevăzute în prezentul capitol.”

Art. 269. — Calculul termenelor procedurale

„(1) La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna sau anul prevăzut în actul care a provocat curgerea termenului, în afară de cazul când legea dispune altfel.

(2) La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se socotește ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

(3) Termenele socotite pe luni sau pe ani expiră, după caz, la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni ori la sfârșitul zilei și lunii corespunzătoare din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună care nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(4) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.”

Art. 270. — Acte considerate ca făcute în termen

„(1) Actul depus înăuntru termenului prevăzut de lege la administrația locului de deținere ori la unitatea militară sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată este considerat ca făcut în termen. Înregistrarea sau atestarea făcută de către administrația locului de deținere pe actul depus, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de unitatea militară pe actul depus servesc ca dovadă a datei depunerii actului.

(2) Dacă un act care trebuia făcut într-un anumit termen a fost comunicat sau transmis, din necunoaștere ori dintr-o greșeală vădită a expeditorului, înainte de expirarea termenului, unui organ judiciar care nu are competență, se consideră că a fost depus în termen, chiar dacă actul ajunge la organul judiciar competent după expirarea termenului fixat.

(3) Cu excepția căilor de atac, actul efectuat de procuror este considerat ca făcut în termen dacă data la care a fost trecut în registrul de ieșire al parchetului este înăuntru termenului cerut de lege pentru efectuarea actului.”

XI. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului raportor a fost în sensul admiterii sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.934/220/2019 și stabilirii că în **interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen, este trimis prin e-mail (poșta electronică) sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.**

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.934/220/2019, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

XII. 1. Sub aspectul admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea curților de apel sau a tribunalelor, învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Față de cele arătate rezultă că, pentru a fi admisibilă sesizarea în baza dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, trebuie îndeplinite cumulativ mai multe cerințe, respectiv existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de articolul anterior menționat, soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, anterior enunțate.

Astfel, Curtea de Apel Timișoara — Secția penală este învestită, în Dosarul nr. 1.934/220/2019, cu soluționarea apelului declarat de un inculpat împotriva Sentinței penale nr. 687 din 5 noiembrie 2019 pronunțate de Judecătoria Deta.

În jurisprudența sa, Înalta Curte — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual, de împrejurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei (Decizia nr. 24 din 6 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014).

Or, rezolvarea dată chestiunii de drept expuse în încheierea de sesizare este susceptibilă a avea consecințe juridice directe asupra modului de soluționare a fondului cauzei, care depinde de soluția adoptată cu privire la excepția tardivității căii de atac promovate în speță.

În fine, din verificările efectuate a rezultat că problema de drept ce face obiectul sesizării nu a primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o decizie de recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, aflat în curs de soluționare.

În consecință, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

XII.2. Chestiunea de drept supusă dezlegării

Prealabil, se impune precizarea faptului că în analiza prezentei chestiuni de drept nu se poate porni de la cele statuate

în Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017, în condițiile în care materia în care a fost pronunțată această soluție este diferită, iar dispozițiile legale analizate nu au corespondent în Codul de procedură penală.

Chiar dacă, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispozițiile codului se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare, se remarcă faptul că în Codul de procedură penală există dispoziții care reglementează exact această materie, nefiind în prezența unui vid de reglementare.

Mai mult, este de remarcat faptul că decizia menționată nu mai este aplicabilă, în condițiile în care ulterior pronunțării acesteia a intervenit modificarea prevederilor art. 183 din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, iar, așa cum dispune art. 521 alin. (4) raportat la art. 518 din Codul de procedură civilă, decizia își încetează aplicabilitatea de la data modificării actului normativ.

Prin raportare la această modificare legislativă, se remarcă faptul că intenția legiuitorului este în sensul clarificării condițiilor de exercitare a drepturilor procesuale ale părților în sensul garantării exercițiului dreptului, chiar dacă această manifestare de voință este realizată prin utilizarea mijloacelor tehnice moderne în ultima zi a termenului legal, fără a avea relevanță momentul la care în evidențele instanței de judecată se înregistrează actul.

Punctul de plecare în analiza chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită îl reprezintă în mod evident distincția dintre depunerea unui act procedural la instanța de judecată și înregistrarea acestui act în evidențele instanței, precum și efectele produse.

Depunerea unui act procedural la instanța de judecată reprezintă acțiunea pe care subiectul procesual interesat o realizează, în exercitarea unui drept prevăzut de lege, constând în predarea organului judiciar a instrumentului probator care confirmă existența actului procedural.

În condițiile societății actuale, caracterizată prin dezvoltarea amplă a tehnologiei informatice, depunerea unui act procedural se poate realiza prin modalități clasice, personal, prin prezentarea celui interesat la sediul organului judiciar, prin poștă, ori prin utilizarea mijloacelor tehnice informatice de comunicare, prin poștă electronică ori fax.

Ultima modalitate de depunere are o consacrare legală clară, Codul de procedură penală permițând utilizarea acesteia de către subiecții procesuali, așa cum acest lucru rezultă din coroborarea prevederilor art. 264 alin. (1) din Codul de procedură penală cu art. 257 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Primul text legal prevede: „Comunicarea celorlalte acte de procedură se face potrivit dispozițiilor prevăzute în prezentul capitol”, în vreme ce al doilea text legal, aflat în același capitol, prevede: „Citarea se poate realiza și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică, cu acordul persoanei citate”.

Chiar dacă ultimul text legal se referă la procedura de citare, în condițiile în care art. 264 alin. (1) din Codul de procedură penală face trimitere la toate dispozițiile capitolului I din titlul VI,

nu există vreo rațiune pentru a considera că subiecților procesuali nu le este permisă apelarea la această modalitate de comunicare.

Prevederile art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală instituie norme speciale pentru persoanele care fie se află în anumite situații care nu le permit depunerea personală a actelor procedurale, respectiv sunt într-un loc de deținere sau militari, fie înțeleg să utilizeze o cale de comunicare clasică, prin intermediul scrisorii recomandate.

Instituirea acestei categorii distincte de acte procedurale considerate ca fiind făcute în termen nu exclude acceptarea depunerii prin intermediul poștei electronice ori prin fax a înscrisurilor emanând de la subiecții procesuali interesați, iar realitatea cotidiană demonstrează că realizarea comunicării în acest mod este din ce în ce mai prezentă.

Momentul depunerii actului de procedură la instanța de judecată prin e-mail sau fax este cel care rezultă din analiza informațiilor oferite de către mijloacele tehnice ale organului judiciar, atât comunicarea prin poșta electronică, cât și cea prin intermediul faxului, permițând identificarea cu certitudine a intervalului orar de recepționare, prin analiza rapoartelor informatice, element care înlătură necesitatea certificării avute în vedere de textul legal anterior citat.

Actul de procedură trimis prin poștă electronică sau fax instanței de judecată este un document care se depune în mod direct și instantaneu la organul judiciar, neexistând un interval de timp între momentul depunerii și cel al recepționării, cum este situația avută în vedere de prevederile art. 270 din Codul de procedură penală.

Înregistrarea reprezintă activitatea desfășurată de personalul instanței de judecată de înscriere în evidențele specifice a actului procedural.

Această activitate este reglementată în acte normative subsidiare, respectiv în Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 1.375 din 17 decembrie 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, cu modificările ulterioare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 132 alin. (1) din Regulament: „Căile de atac prezentate direct sau primite prin poștă, curier, fax sau poștă electronică se înregistrează mai întâi în registrul general de dosare, în formă informatizată sau scrisă, după care registratorul le predă președintelui instanței sau persoanei desemnate de acesta, care le va rezolva, de regulă, în aceeași zi.”

Rezultă din elementele prezentate anterior faptul că, în vreme ce depunerea unui act procedural reprezintă o manifestare a voinței unui subiect procesual, înregistrarea acestui act în evidențele instanței de judecată reprezintă o activitate administrativă, ulterioară.

Efectele atribuite celor două noțiuni prin Codul de procedură penală sunt diferite, în sensul că prin raportare la momentul depunerii unor acte procedurale se determină respectarea unor termene procedurale peremptorii, a căror nesocotire atrage sancțiunea decăderii, cum este cazul declarării apelului, a contestației, în vreme ce data înregistrării prezintă relevanță pentru determinarea momentului de început al termenelor de recomandare, care nu sunt susceptibile de sancțiuni procesuale.

Procesul penal implică desfășurarea în timp a unei activități compuse dintr-o succesiune de acte reglementate de legea de procedură penală. Această desfășurare în timp impune ca, în disciplinarea actelor procesuale și procedurale componente, să se țină seama de elementul timp.

În conformitate cu prevederile art. 269 din Codul de procedură penală:

„(1) La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna sau anul prevăzut în actul care a provocat curgerea termenului, în afară de cazul când legea dispune altfel.

(2) La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se socotește ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

(3) Termenele socotite pe luni sau pe ani expiră, după caz, la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni ori la sfârșitul zilei și lunii corespunzătoare din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună care nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(4) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.”

Condiția instituită prin acest text legal este ca exercițiul dreptului procesual penal să se realizeze în interiorul termenului stabilit de norma care îl prevede, în modalitățile stabilite prin aceasta, iar sancțiunea care intervine în cazul nerespectării termenului este cea prevăzută de art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen.

Cum noțiunea de „depunere” este utilizată în Codul de procedură penală în relație cu exercitarea apelului sau contestației, rezultă că dreptul de a exercita aceste căi de atac trebuie să se realizeze prin depunerea cererii de apel, respectiv de contestație, la organul judiciar indicat prin normă, în interiorul termenului prevăzut de aceasta, legea necondiționând valabilitatea manifestării de voință de înregistrarea în evidențele instanței în interiorul termenului.

În cazul particular analizat, când această activitate este realizată de subiectul procesual prin intermediul mijloacelor informatice de comunicare, poștă electronică sau fax, depunerea cererii este realizată efectiv în momentul la care aparatura specifică a instanței de judecată a recepționat comunicarea, iar acest lucru este demonstrat de raportul informatic oferit de dispozitiv.

Ca atare, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail sau fax în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă înregistrarea sa la organul judiciar se realizează după expirarea termenului, în condițiile în care depunerea acestuia se realizează la momentul recepționării comunicării de aparatura informatică a organului judiciar, fapt ce este dovedit prin raportul informatic oferit, indiferent de momentul înregistrării în evidențele instanței, operație administrativă ulterioară.

În raport cu cele arătate, Înalta Curte de Casație și Justiție va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.934/220/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen, este trimis prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.”

Va stabili că, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.934/220/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.*”

Stabilește că în interpretarea dispozițiilor art. 269 și art. 270 din Codul de procedură penală, dacă actul de procedură care trebuie făcut într-un anumit termen este trimis prin e-mail sau fax, în ultima zi a termenului care se calculează pe zile, este socotit a fi făcut în termen, chiar dacă actul de procedură se înregistrează la organul judiciar după expirarea termenului.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 aprilie 2020.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Victoria Baciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

